

— Че какъ ги хареса! Тѣ много сж тежки,
Не можешъ ги носи. Не сж тѣ за насъ.

— Да купимъ, о тате, туй малко прасенце.
Я вижъ колко хубавко, бѣло катъ снѣгъ!

— Напротивъ, то мръсно е, мойто момченце,
И ще се оцапа отъ него челякъ . . .

— Вижъ, татенце, ябълки, колко червени!
Да купимъ и ние, да идемъ натамъ . . .

— Съвсѣмъ ги не бива . . . горчиви . . . зелени . . .
И четири лева единъ килограмъ.

— Вижъ, татко, насрѣща какви шоколади,
Да вземемъ и ние, едно салъ парче!

— Това сж тамъ кремове, пудри, помади
Женитѣ купуватъ тѣхъ, мойто момче!

— Да купимъ едно отъ онѣзи кончета,
Що гледатъ тѣй мило и нѣжно насамъ.

— Това сж играчки за малки момчета,
А синко, ти вече си доста голѣмъ.

— Вижъ, татенце, татенце, тѣзъ карамели
Да влѣземъ да вземемъ и ние отъ тѣхъ!

— Не струватъ тѣ, синко! Вижъ сѣмчици бѣли
Хемъ сжщитѣ, дѣто и вчера ти взехъ!

За разнообразие!

Въ очитѣ ти незримо слънце свѣти
И сипе зной,
Но слънчевия пекъ не любимъ лѣтѣ,
Омръзва той.